

Bruxelles, den 4.5.2016
COM(2016) 277 final

2016/0139 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

(Kosovo*)

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Europa-Kommissionen indledte den 19. januar 2012 en dialog om visumliberalisering med Kosovo. Den 14. juni 2012 fremlagde den en køreplan for Kosovo, hvori den udpegede al lovgivning og andre foranstaltninger, som Kosovo skulle vedtage og gennemføre for gradvist at arbejde hen imod visumliberalisering. Kommissionen forpligtede sig til at foreslå en visumfri rejseordning for personer fra Kosovo for kortvarige ophold (dvs. op til 90 dage inden for en periode på 180 dage) i Den Europæiske Union, når Kosovo har opfyldt alle de krav og andre foranstaltninger, der er fastsat i køreplanen for visumliberalisering.

Kommissionen insisterede på, at tilstrækkelige fremskridt inden for tilbagetagelse og reintegration var nødvendige elementer, der skulle indføres inden iværksættelse af en dialog om visumliberalisering med Kosovo. Kosovo har med en række vigtige reformer, der er gennemført siden 2011, gjort tilfredsstillende fremskridt ved at oprette en funktionel politisk ramme for reintegration af repatrierede i Kosovo, som landet allerede havde gjort det i forbindelse med tilbagetagelse. Kommissionen fortsatte i sine regelmæssige rapporter med at overvåge og vurdere Kosovos fremskridt med at styrke rammerne for tilbagetagelse og reintegration af hjemvendte personer.

Køreplanen for visumliberalisering bestod af to dele: Afsnit I omhandlede tilbagetagelse og reintegration, afsnit II omhandlede fire forskellige "blokke" af visumdialogen. De fire blokke i visumkøreplanen indeholdt specifikke krav for dokumentsikkerhed, grænse- og migrationsforvaltning, herunder asyl, offentlig orden og sikkerhed samt grundlæggende rettigheder i forbindelse med retten til fri bevægelighed. Kosovo blev først anmodet om at vedtage eller ændre den gældende EU-ret i overensstemmelse med den lovgivning, der er nævnt i køreplanen, og derefter gennemføre den fuldt ud.

Kommissionen gennemførte en visumdialog med Kosovo i et udbygget samarbejde med Rådet, navnlig ved at inddrage Rådet i udviklingen af visumkøreplanen og med fuld deltagelse af medlemsstaternes eksperter i vurderingen af Kosovos fremskridt med at opfylde kravene i køreplanen.

Visumdialogen med Kosovo er blevet gennemført, uden at det berører medlemsstaternes holdning til status¹.

Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo (EULEX KOSOVO) har i overensstemmelse med sit mandat² spillet en vigtig rolle i at overvåge, vejlede og rådgive Kosovo med vedtagelsen og gennemførelsen af reformerne og opfyldelsen af de krav, der er fastsat i køreplanen. Effektivt samarbejde med Kosovo med EULEX, herunder ved udøvelsen af dets eksekutive mandat har været af afgørende betydning.

Siden iværksættelsen af visumdialogen har Kommissionen forelagt regelmæssige rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet om sin vurdering af Kosovos opfyldelse af kravene i køreplanen. Disse rapporter omhandlede krav både til tilbagetagelse og reintegration samt de forskellige blokke i visumkøreplanen. Hver enkelt rapport var baseret på oplysninger fra

¹ Afgørelsen om ændring af forordning nr. 539/2001 og ophævelse af visumkravet for personer i Kosovo berører ikke de enkelte medlemsstaters stillingtagen til status.

² Rådets afgørelse 2014/349/FUSP af 12. juni 2014 om ændring af fælles aktion 2008/124/FUSP om Den Europæiske Unions retsstatsmission i Kosovo, EULEX KOSOVO, EUT L 174 af 13.6.2014, s. 42.

Kosovo, vurderingsmissioner udført af Kommissionens og medlemsstaternes eksperter for at vurdere Kosovos fremskridt med de forskellige blokke af visumdialogen og data fra Europol, Frontex, EASO og EULEX.

Kommissionen har indtil nu vedtaget tre rapporter om Kosovos fremskridt med visumdialogen — den første den 8. februar 2013³, den anden den 24. juli 2014⁴ og den tredje den 18. december 2015⁵ suppleret med den fjerde, der blev vedtaget i dag⁶. Disse rapporter indeholder en vurdering af Kosovos fremskridt med at opfylde kravene i køreplanen, henstillinger til Kosovo og en vurdering af de mulige migrations- og sikkerhedsmæssige virkninger af visumliberalisering.

I sin tredje rapport har Kommissionen fastlagt otte henstillinger, der svarer til otte udestående krav i køreplanen, herunder fire nøgleprioriteter. Den noterede sig, at aftalen om fastsættelse af grænsen med Montenegro bør ratificeres af Kosovo, før den visumfri status gives til personer fra Kosovo.

Kommissionen bemærkede i sin rapport, der ledsager dette forslag, at Kosovo havde taget vigtige skridt i retning af at opfylde kravene om at ratificere sin grænseaftale med Montenegro og opfyldt tilstrækkelige elementer i opbygningen af sin resultatliste i kampen mod organiseret kriminalitet og korruption.

Kommissionen bekræfter på grundlag af denne vurdering og set i lyset af resultaterne af den løbende overvågning og rapportering, som har været gennemført siden indledningen af dialogen om visumliberalisering med Kosovo, **at Kosovo har opfyldt kravene i køreplanen for visumliberalisering**, forudsat at Kosovo på datoen for vedtagelse af dette forslag i Europa-Parlamentet og Rådet, har ratificeret grænseaftalen med Montenegro og styrket sine resultater i kampen mod organiseret kriminalitet og korruption.

Kommissionen har besluttet at fremsætte et lovforslag om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001, der overfører Kosovo fra del 2 i bilag I til del 4 i bilag II til denne forordning, under hensyntagen til alle de kriterier, som skal tages i betragtning, når det på grundlag af en vurdering fra sag til sag besluttes, hvilke tredjelande der skal på listen over lande, hvis statsborgere er visumpligtige eller fritaget for visumkravet, som fastsat i artikel 1 i forordning (EF) nr. 539/2001 (som indført ved forordning (EU) nr. 509/2014). Som anført i køreplanen, omfatter dette ændringsforslag kun enkeltpersoner fra Kosovo, der er indehavere af et biometrisk pas, som er udstedt i overensstemmelse med Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO's) standarder og EU-standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer⁷.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 fastlægges listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Forordning (EF) nr. 539/2001 finder

³ COM(2013) 66 final.

⁴ COM(2014) 488 final.

⁵ COM(2015) 906 final, ledsaget af SWD(2015) 706 final.

⁶ COM(2016) 276 final.

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

anvendelse i alle medlemsstater - med undtagelse af Irland og Det Forenede Kongerige - samt i Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz. Forordningen udgør en del af EU's fælles visumpolitik for kortvarige ophold på 90 dage inden for en periode på 180 dage.

Kosovo er i øjeblikket opført i del 2 i bilag I til forordning (EF) nr. 539/2001, dvs. blandt de territoriale enheder og myndigheder, der ikke er anerkendt som stater af mindst én medlemsstat. Personer fra disse enheder afkræves visum, når de rejser til EU's medlemsstater.

Forordning (EF) nr. 539/2001 blev senest ændret ved forordning (EU) nr. 259/2014⁸, da Moldova blev overført til listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligten, efter at det var lykkedes for landet at nå målene i landets handlingsplan for visumliberalisering og ved forordning (EU) nr. 509/2014⁹, da fem lande i Caribien¹⁰ og elleve lande i Stillehavet¹¹ samt Colombia, Peru og De Forenede Arabiske Emirater blev fritaget for visumpligten – efter at der var indgået aftaler om visumfritagelse mellem EU og de respektive tredjelande – som følge af en regelmæssig gennemgang af listerne. Den 9. marts 2016 og den 20. april 2016 fremsatte Kommissionen forslag til ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 med henblik på at overføre henholdsvis Georgien¹² og Ukraine¹³ til listen over lande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligten.

De kriterier, der skal tages hensyn til, når det på grundlag af en vurdering fra sag til sag besluttes, hvilke tredjelande der skal på listen over lande, hvis statsborgere er visumpligtige eller fritaget for visumkravet, er fastsat i artikel 1 i forordning (EF) nr. 539/2001. De omfatter "ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed"¹⁴. Der lægges særlig vægt på sikkerheden ved de rejseudokumenter, som de pågældende tredjelande udsteder.

Kosovo har allerede fritaget alle EU-borgere for visumpligt for ophold på op til 90 dage inden for en periode på seks måneder. Hvis denne afgørelse ophæves, eller visumfritagelsesordningen misbruges, kan gensidigheds- og suspensionsmekanismerne i forordning (EF) nr. 539/2001, som ændret af forordning xxx, aktiveres.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 259/2014 af 3. april 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 105 af 8.4.2014, s. 9).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 509/2014 af 15. maj 2014 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 67).

¹⁰ Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Trinidad og Tobago.

¹¹ Kiribati, Marshalløerne, Mikronesien, Nauru, Palau, Samoa, Salomonøerne, Timor-Leste, Tonga, Tuvalu, Vanuatu.

¹² COM(2016) 142 final.

¹³ COM(2016) 236 final.

¹⁴ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den 6. april 2016 foreslog Kommissionen at oprette et EU-indrejse og -udrejsesystem for at styrke Schengenområdet ydre grænser¹⁵. Hovedformålet med dette forslag er at forbedre kvaliteten af grænsekontrollen for tredjelandsstatsborgere og sikre en systematisk og pålidelig identifikation af personer, der bliver længere, end de har tilladelse til. Det fremtidige ind- og udrejsesystem vil derfor spille en vigtig rolle, når det gælder om at sikre, at de visumfrie ophold i Schengenområdet for tredjelandsstatsborgere anvendes på lovlig vis, og bidrage til at forhindre irregulær migration af statsborgere fra lande, hvis statsborgere er fritaget for visumpligten.

Derudover har Kommissionen i sin meddelelse af 6. april 2016¹⁶ bekendtgjort, at den vil vurdere behovet for og gennemførligheden og proportionaliteten af at oprette et EU-system for rejseoplysninger og rejsetilladelser. Kommissionen har forpligtet sig til i 2016 fortsat at undersøge, om et sådant alternativt kontrolniveau for statsborgere fra visumfriholdte lande er gennemførligt og proportionelt, og om det vil bidrage effektivt til at opretholde og styrke sikkerheden i Schengenområdet.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Da forslaget ændrer EU's fælles visumpolitik, er retsgrundlaget for forslaget artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Forslaget til forordning udgør en udvikling af Schengenreglerne.

- **Nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og valg af retsakt**

Da forordning (EF) nr. 539/2001 er en EU-retsakt, kan den kun ændres ved en tilsvarende retsakt. Medlemsstaterne kan ikke handle enkeltvis for at nå det politiske mål. Der findes ingen andre (ikke-lovgivningsmæssige) muligheder for at nå det politiske mål.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Regelmæssige drøftelser med medlemsstaterne i Rådet, Gruppen vedrørende den Vestlige Balkanregion (COWEB) samt regelmæssige drøftelser med Europa-Parlamentet om visumliberaliseringsprocessen har fundet sted.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen har indsamlet omfattende oplysninger om Kosovos opfyldelse af alle kravene i køreplanen for visumliberalisering. Kommissionens fjerde rapport ledsages af et

¹⁵ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandsstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål (COM(2016) 194 final).

¹⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om "Stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed" (COM(2016) 205 final).

arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om fastsættelse af de mulige migrations- og sikkerhedsmæssige virkninger af visumliberalisering for Kosovo samt de foranstaltninger, som Kosovo har gennemført siden december 2015 for at forhindre en ulovlig migrationskrise¹⁷.

- **Konsekvensanalyse**

I ovennævnte arbejdsdokument gav Kommissionen en opdateret analyse og statistiske oplysninger om mulige migrations- og sikkerhedsmæssige virkninger af visumliberalisering for personer fra Kosovo samt de foranstaltninger, som Kosovo har gennemført siden december 2015 for at forhindre en ulovlig migrationskrise, baseret på input fra relevante EU-agenturer og andre interessenter. Der er ikke behov for en yderligere konsekvensanalyse.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen negative konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union. Opfyldelsen af benchmarks i køreplanen for visumliberalisering vil forbedre beskyttelsen af menneskerettighederne i Kosovo.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ikke relevant

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den ændrede forordning vil finde direkte anvendelse fra datoen for dens ikrafttrædelse og vil straks blive gennemført af medlemsstaterne. Der er ikke behov for en gennemførelsesplan.

Kommissionen vil fortsætte med aktivt at overvåge Kosovos proces med at ratificere sin grænseaftale med Montenegro og udviklingen af Kosovos resultater i kampen mod organiseret kriminalitet og korruption.

Kosovos igangværende gennemførelse af alle krav, der er fastsat på de fire hovedområder i visumkøreplanen, samt reintegration og tilbagetagelse, vil blive overvåget i opfølgingsmekanismen¹⁸ i forbindelse med stabiliserings- og associeringsprocessen og om nødvendigt gennem ad hoc-opfølgingsordninger. Kosovo skal sikre, at der træffes effektive foranstaltninger for at forhindre misbrug af den visumfri ordning. Bl.a. bør Kosovo tilrettelægge målrettede informationskampagner, der har til formål at tydeliggøre rettigheder og forpligtelser i forbindelse med visumfri indrejse til Schengenområdet og reglerne, der regulerer adgang til EU's arbejdsmarked. Kommissionen vil fortsat overvåge og gøre sit yderste for at støtte Kosovo i den fortsatte opfyldelse af kravene i visumkøreplanen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Forordning (EF) nr. 539/2001 vil blive ændret, således at Kosovo overføres fra del 2 i bilag I (liste over tredjelande, hvis statsborgere er visumpligtige) til del 4 i bilag II (liste over tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for visumkrav). Der vil blive tilføjet en fodnote om, at visumfritagelsen begrænses til indehavere af biometriske pas, der er udstedt i overensstemmelse med Organisationen for International Civil Luftfarts (ICAO's) standarder

¹⁷ SWD(2016) 160 final.

¹⁸ Erklæring fra Kommissionen om en overvågningsmekanisme af 8. november 2010, 2010/0137 (COD).

og EU-standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i rejsedokumenter (Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

Kosovo (*)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 539/2001¹⁹ fastlægges listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav. Sammensætningen af listerne over tredjelande i bilag I og II bør til enhver tid være i overensstemmelse med kriterierne i nævnte forordning. Tredjelande, hvis situation har ændret sig med hensyn til disse kriterier, bør overføres fra det ene bilag til det andet, når det er relevant.
- (2) De kriterier, der skal tages hensyn til, når det på grundlag af en vurdering fra sag til sag besluttet, hvilke tredjelande der skal på listen over lande, hvis statsborgere er visumpligtige eller fritaget for visumkravet, er fastsat i artikel 1 i forordning (EF) nr. 539/2001. De omfatter "ulovlig indvandring, offentlig orden og sikkerhed, økonomiske fordele, navnlig med hensyn til turisme og udenrigshandel, Unionens eksterne forbindelser med de pågældende tredjelande, herunder navnlig hensynet til menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, samt konsekvenserne af regional sammenhæng og gensidighed".
- (3) [Kosovo opfylder kravene i køreplanen for visumliberalisering. På grundlag af denne vurdering og under hensyntagen til samtlige kriterier i artikel 1 i forordning (EF)

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

¹⁹ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

nr. 539/2001 bør personer fra Kosovo fritages for visumpligten ved indrejse på medlemsstaternes område.]

- (4) Kosovo bør således overføres fra del 2 i bilag I til del 4 i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001. Visumfritagelsen bør kun gælde for indehavere af biometriske pas, der er udstedt i overensstemmelse med standarderne fra Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004²⁰.
- (5) Visumfritagelsen afhænger af, at kravene i køreplanen for visumliberaliseringen fortsat overholdes. Kommissionen vil aktivt føre tilsyn med gennemførelsen af disse krav gennem mekanismen til efterkontrol af visumliberaliseringen. EU kan suspendere visumfritagelsen i overensstemmelse med suspensionsmekanismen i artikel 1a i forordning (EF) nr. 539/2001, som ændret ved forordning xxx, såfremt betingelserne deri er opfyldt.
- (6) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF²¹. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (7) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF²². Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (8) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF²³.
- (9) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF²⁴.

²⁰ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

²¹ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

²² Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

²³ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

²⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (10) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²⁵

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 539/2001 foretages følgende ændringer:

a) i del 2 i bilag I ("TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM STATER AF MINDST ÉN MEDLEMSSTAT") udgår referencen til Kosovo som defineret ved De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244 af 10. juni 1999,

b) i del 4 i bilag II ("TERRITORIALE ENHEDER OG MYNDIGHEDER, DER IKKE ER ANERKENDT SOM STATER AF MINDST ÉN MEDLEMSSTAT") indsættes følgende henvisning:

"Kosovo* (**)"

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

** Visumfritagelsen gælder kun for indehavere af biometriske pas, som er udstedt i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13. december 2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385 af 29.12.2004, s. 1).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

²⁵ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand